

божъ! отговори вѣщницата съ гласъ остъръ и толкови сериозенъ, щото докара смущение въ сърцето на тшеславния истълкователь на звѣздытъ.

Нему не бѣше угодно таинственното значеніе на отговора, и като не възприемаше да са разговаря вече съ неприятната баба.

— Времето минува, рече ѝ той, и азъ трѣба да са приготвиъ за всплкътъ днешни зрѣлица. Сбогомъ, сестро; старай ся живѣашъ по добръ докато са намѣрвашъ въ пепеля на живота си.

Вълшебницата, която бѣ вече турила въ пригвкытъ на широкото облеко драгоценния даръ на Арбака, стана за да си тръгне, но като стипа до прага обърна ся и рече.

Ето може бы послѣдній день, въ който са срѣщамы на земята. Но къдѣ отива пламкътъ когато остави пепеля, слѣдъ като са поскита на самъ на тамъ като испарението на нѣкое блато? Пламакътъ може да са вижда на повърхнината на нѣкое дълбоко блато, и тогасъ, да, тогасъ, и вѣщницата, и вълшебникътъ, и ученицата и учителътъ, и голѣмецътъ и онъзи която е сега бреме на земята, пакъ ще са срѣщнатъ. Сбогомъ.

— Вънъ, черна врано! промърмора Арбакъ, щомъ исчезна задъ вратата и послѣдніятъ край на полата на дриавата вѣщница, и тамъ безсиленъ за да претърпи осамотенъ тяготата на мыслитъ си, защото не бѣ ся още освободилъ отъ страха отъ видѣніето на сънь, той побърза да цовыка робытъ си.

Обычай бѣше тогасъ да са обличатъ като на празникъ когато щѣхъ да отидѣтъ на цирка, и Арбакъ обърна извѣредна грижа и внимание на облеклото и на премѣната си въ него день. Ризата му бѣла като снѣгъ свѣтяше украсена съ петелкы отъ драгоценны камъны и върху нея са вълнуваше широкопола азиатска хламида отъ тирска багряница, а высокытъ му обуца свѣтахъ отъ злато и елмазы. Арбакъ предаденъ усърдно на шарлатанствата на служеніето на Изида, не пропусшаше никога въ подобны обстоятелства никое отъ искусствата които биятъ въ очи и вдѣхвать уваженіе на престолюдіето, а въ този день особенно, когато чрезъ затриваніето на Главка щѣше да са отърве за сѣкоги и отъ съперника и отъ опасността да бѣде откритъ, той пожела да са премѣни като на тържество или като на свадба.

Обычай бѣше еше, щото челоуѣцы отъ погорнытъ класове да са показватъ на борбата на арсната придружени отъ многочисленны роботы и отпущеницы и заради туй многочисленната свита на Арбака бѣше наредена и чакаше колесницата на господари си.